



**Maranathakerk
Spakenburg-Zuid**

**Zondag 25 november 2018
(08.45 uur / 10.30 uur)**

- Eeuwigheidszondag -

**Lezen: Psalm 16
Tekst: Psalm 16:9-11**



**Ds. Gertjan van Harten
(g.v.h@kpnmail.nl)**

IN GELOOF DE DOOD ONDER OGEN ZIEN

“U levert mij niet over aan het dodenrijk en laat uw trouwe dienaar het graf niet zien.” (**vers 10**) Hoe kan David dit nu zeggen? We moeten toch allemaal sterven? De dood is en blijft toch een vijand? Als je in geloof de dood onder ogen wil zien, mag en kun je daar je ogen toch niet voor sluiten?

Zeker niet! Maar het gaat in Psalm 16 over de tegenstelling tussen het leven met en voor God en het leven voor de afgoden. Als je met de HEER leeft komt je leven tot bloei en leef je echt. Maar als je leeft voor de afgoden kom je bedrogen uit. Het kan heel wat lijken maar onderaan de streep houdt je niets over. Het leidt tot de dood.

En daarmee doelt David in eerste instantie op het leven hier en nu. Maar tegelijk heeft David het ook over het *eeuwige* leven. Psalm 16 wordt in het Nieuwe Testament twee keer aangehaald: in Petrus' zogenaamde Pinksterpreek (**Hand.2**) en door Paulus als hij tot de Joden in Antiochië spreekt (**Hand. 13**). En zowel Petrus als Paulus zeggen dan dat deze psalm niet over David gaat: want David is gestorven en begraven. Zijn lichaam is tot ontbinding overgegaan. “David heeft het over Jezus” zeggen dan zowel Petrus als Paulus. Jezus is opgestaan uit de dood! Hij heeft het graf achter zich gelaten. En iedereen die in Jezus gelooft mag delen in Jezus' opstanding. En daarom mogen we geloven dat de dood niet het laatste woord heeft. Niet in ons leven, maar ook niet voor hen die we hebben moeten begraven. Er is eeuwig leven!

“U wijst mij de weg naar het leven: overvloedige vreugde in uw nabijheid.” (**vers 11**) Dat is het kenmerkende van leven: dichtbij God zijn. Leven is veel meer dan ademen. Leven wil zeggen: met God verbonden zijn. Dat mogen wij in het hier en nu al zijn en straks tot in eeuwigheid. In dat geloof mogen wij onze geliefden die gestorven zijn begraven.

Daarmee is ons verdriet niet weg. Pas bij de wederkomst van Jezus zullen de tranen voorgoed uit onze ogen worden gewist. Tot die tijd zijn tranen realiteit. Nu kun je zo veel tranen in je ogen hebben dat je ogen vertroebeld raken en de eeuwige toekomst buiten je blikveld dreigt te vallen. Daarom is het goed om onszelf er steeds weer aan te herinneren: er komt een dag waarop alle tranen gewist zullen worden.

Zo mogen wij de dood onder ogen zien. Met betraande ogen en tegelijk vol hoop. Want wie gelooft in Jezus zal het graf niet zien, maar eeuwig met God leven.

Leesrooster komende week:

Maandag: Handelingen 2:22-36
Dinsdag: Handelingen 13:26-41
Woensdag: Johannes 11:1-27
Donderdag: Romeinen 8:31-39
Vrijdag: 1 Tessalonicenzen 4:13-18
Zaterdag: Openbaring 21:1-8

Om over na te denken:

- In hoeverre ben je bang voor de dood?
- Wat betekent het voor jou persoonlijk dat je mag delen in de opstanding van Christus?

Punten voor geloofsgesprek:

- In hoeverre kun je troost vinden in Gods beloften dat Hij alles nieuw gaat maken?
- Wat betekent het voor jouw verdriet dat God pas bij Jezus' wederkomst alle tranen van de ogen wist?